

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/15/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7222011064
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baločko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7222011064.9

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Baločka a sudcov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Jána Slovinského, na verejnom zasadnutí dňa 26.marca 2024, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Mestského súdu Košice sp.zn.K2- OT/173/2022 zo dňa 13.9.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Mestský súd Košice sp.zn. K2-OT/173/2022 zo dňa 13.9.2023 podľa § 258 písm. a) Tr. por. oslobodil obžalovaného A. B., nar. X.X.XXXX v C., trvale bytom C., D. E. XX, spod obžaloby Okresného prokurátora Košice II sp. zn. pre skutok kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 22.08.2022 v čase o 17.30 hod. v rodinnom dome v Košiciach - Barci na ulici Zinkovej 16 sa vyhrážal svojej sestre A. F. a svojej matke A. B., slovami „Zabijem vás a potom podpálím dom“ a pritom škrtal zapalovačom, čím u poškodených A. F. a A. B. svojimi vyhrážkami vzbudil dôvodnú obavu o ich život a zdravie a že svoje vyhrážky uskutoční, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie okresný prokurátor, ktoré aj písomne odôvodnil. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že Mestský súd Košice svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že na základe doplneného dokazovania, prehodnotenia dôkazov v rámci pokynov odvolacieho súdu mal súd za to, že pri dopočutí poškodenej F. nedošlo k vyvráteniu obhajoby obžalovaného, že ku skutku nedošlo, svedkyňa sa vyjadrila, že sa jednalo o to, aby sa mohol dom po otcovi odpredať a že aj keď mala nehody s bratom aj v minulosti, nebála sa ho. Nebolo teda bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že by obžalovaný svojím konaním po stránke subjektívnej aj objektívnej naplnil potrebné zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písmeno b) Tr. zák., keď sa mal vyhrážať zabitím chránenej osobe v zmysle § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Tr. zák. tak, ako má na mysli Trestný zákon. S prihliadnutím na tieto skutočnosti súd postupoval v zmysle zásady „in dubio pro reo“ a obžalovaného spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písmeno a) Tr. por., t. j., že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Je toho názoru, že Mestský súd Košice nepostupoval pri vydaní oslobodzujúceho rozsudku správne. Z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku uvedeného v obžalobe právne kvalifikovaného ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke.

Obžalovaný A. B. spáchanie skutku poprel. Uviedol, že dňa 22.08.2022 šiel do práce do firmy KOVMET Slovakia, s.r.o., kde pracoval asi jednu hodinu a potom bol poslaný domov majiteľom firmy z dôvodu, že nie je v ten deň toľko práce. Cestou domov si kúpil v potravinách pol litra vodky, ktorú doma pomaly popíjal. V priebehu dňa si šiel kúpiť ešte jednu pollitrovú fľašu alkoholu, doma popíjal a drial. Okolo 18,00 hod. niekto zazvonil, keď sa pozrel von, videl policajnú hliadku, ktorá sa pýtala na jeho meno a vošla do domu. Nevedel, kto im dvere otvoril. Policajti mu vraveli, že na neho došlo hlásenie a vzali ho so sebou, až na oddelení mu povedali, o čo sa jedná. Vypovedal k svojmu vzťahu s matkou, že vzťahy mali veľmi dobré, nikdy nepovedal nič zlé ani matke, ani sestre a matke vždy pomáhal, keď ho požiadala, rovnako ako pomohol aj sestre. Za to, že ho poškodené udali, môže podľa neho dom, ktorý je predmetom dedičského konania po nebohom otcovi a ktorý chce sestra predať. Poprel, aby sa poškodeným vyhrážal slovami, že ich zabije a podpáli dom.

Z trestnej činnosti je obžalovaný A. B. dostatočne usvedčovaný výpoveďou svedkyne - poškodenej A. F. a svedkyne - poškodenej A. B..

Svedkyňa - poškodená A. F. vo svojej výpovedi uviedla, že dňa 22.08.2022 v čase okolo 17.30 hod. bola doma v rodinnom dome na adrese C., E. XX, kde aj so svojou matkou A. B. nar. XX.XX.XXXX sa zdržiavala na hornom poschodí rodinného domu, ktoré je interiérovými dverami oddelené od prízemnej časti domu. V hornej časti domu žije ona so svojou matkou a na prízemí bývajú jej bratia A. B., nar. XX.XX.XXXX a B. B., nar. XX.XX.XXXX, ktorý sa v čase incidentu v dome nenachádzal. Horné poschodie uzamykajú pred bratmi, nakoľko obaja konzumujú denne alkoholické nápoje a sú agresívni. V dome majú iba jednu spoločnú kuchyňu, ktorá sa nachádza na prízemí a keď varia, je tu možnosť, že sa spolu môžu stretnúť. V čase okolo 17.30 h. dňa 22.08.2022 bola na hornom poschodí aj so svojou 78 ročnou matkou, pričom uzamknuté dvere, ktoré oddeľujú jednotlivé poschodia, sa nachádzajú na prízemí v chodbe. G. A. B. pod vplyvom alkoholu prišiel ku dverám a začal na dvere silno búchať, pričom kričal „Zabijem Vás a potom podpálím dom“. A. B. pritom, ako kričal, škrтал zapaľovačom. Ďalej poškodená F. uviedla, že majú nevysporiadané majetkové pomery v dome a obaja bratia sú ťažkí alkoholicy a nikdy sa nestarali ani o nebohého otca a ani o matku. Vzhľadom na tieto skutočnosti má obavu o život a zdravie svojej osoby, ako aj jej matky. Takéto správanie voči nej a ich matke zo strany oboch bratov sa deje každý deň. Nakoľko boli v minulosti obaja súdne trestaní a sedeli aj v base za násilnú trestnú činnosť, majú s mamou strach, že svoje vyhrážky naplnia a preto sa zamyká s matkou na hornom poschodí. Kým bol otec zdravý a nažive, bratia mali pred ním rešpekt.

Svedkyňa - poškodená A. B., nar. XX.XX.XXXX vo svojej výpovedi uviedla že býva na adrese Zinková 16 v Košiciach Barci, spolu s dcérou A. F. a so synom A. B. a B. B.. Starší syn B. však žije v meste s priateľkou na jej neznámej adrese, chodíva k nim na Zinkovú 16 len občas. A. syn A. B. požíva na dennej báze alkoholické nápoje, nepracuje nikde, chodí na brigády, berie sociálku, do domácnosti neprispieva. Dom a domácnosť financuje ona s dcérou A.. Ona a dcéra A. žijú na hornom poschodí domu, zamykajú sa tam, teda dvere oddeľujúce prízemie a poschodie a to hlavne preto, že syn A. sa im intenzívne, od smrti jej manžela a jeho otca B. B., čo bolo v marci 2022, vyhráža zabitím a podpálením domu. Vystupňovalo sa to včera, 22.08.2022 v čase okolo 17:30 hod., kedy prišiel syn A. k spoločným chodbovým dverám, ktoré sú na prízemí domu, ako už uviedla a ktoré zo strachu pred ním stále zamykajú, začal na dvere silno búchať a kričať: „Zabijem vás a potom podpálím dom“ a mal v ruke zapaľovač a počula, ako s tým zapaľovačom škrтал. Hlavný dôvod tohto jeho konania je, že on by chcel podiel z domu, teda peniaze, aby mal za čo piť. Poškodená ďalej uviedla, že on sa o ňu nikdy nestaral ani nestará, iba dcéra A.. Po včerajšku však má dôvodnú obavu o život a zdravie svojej, ako aj život a zdravie dcéry A., pretože syn A. je nebezpečná osoba, bol aj súdne trestaný, a to viackrát. Poškodená opakovane uviedla, že syn A. sa od smrti otca vyhráža, a to stále častejšie, odkedy sa dozvedel, že chce s dcérou predať ich dom na E. XX C., pretože sa tu boja žiť, že im on ublíži alebo naozaj dom podpáli, má obavu, že keby sa teraz vrátil domov, že by bolo peklo, bojí sa ho, že ju zabije, ako aj dcéru, keďže sa tým stále vyhráža.

Poukázal zároveň na to, že písomné vyhotovenie oslobodzujúceho rozsudku Mestského súdu Košice zo dňa 13.09.2023 vo výrokovej časti obsahuje nesprávne ustanovenie paragrafu Trestného poriadku, podľa ktorého bol oslobodený obžalovaný spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II.

Na základe zistených skutočností preto navrhol, aby Krajský súd v Košiciach zrušil oslobodzujúci rozsudok Mestského súdu Košice sp. zn. K2-OT 173/2022 zo dňa 13.09.2023 a vec vrátil na ďalšie konanie Mestskému súdu Košice.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. Uviedol, že prokurátor vytýka Mestskému súdu Košice, že nepostupoval pri vydaní oslobodzujúceho rozsudku správne. Na jednej strane síce tvrdí, že podľa jeho názoru, bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku uvedeného v obžalobe, avšak v ďalšej časti odôvodnenie absolútne nekonkretizuje v čom mal Mestský súd postupovať nesprávne, ale len sumarizuje jeho výpoveď a výpovede svedkýň poškodených.

Záverom poukázal, že oslobodzujúci rozsudok má uvedené nesprávne ustanovenie paragrafu Trestného poriadku, podľa ktorého bol oslobodený spod obžaloby.

Mestský súd postupoval správne. Poukazuje v prvom rade na zrušujúce uznesenie Krajského súdu v Košiciach, zo dňa 22.2.2023, sp. Zn. 6To/10/2023 (ďalej len „Zrušujúce uznesenie KS KE“). V predmetnom uznesení už krajský súd konštatoval, že výpovede svedkýň A. B. a A. F. sú aj vo svojej podstate rozporné a poukázal na námietky uplatnené v dôvodoch podaného odvolania, ktoré považoval za opodstatnené (str. 9 posledný odsek Zrušujúceho uznesenia KS KE).

K namietanému nesprávnemu uvedeniu paragrafu v oslobodzujúcom rozsudku je potrebné uviesť, že zjavne išlo o preklep, keď namiesto 285 písm. a) Tr. por. súd uviedol 258 písm. a) Tr. por.. V zmysle § 163 Tr. por. pre výrok o vine, resp. oslobodení nevyžaduje uvedenie zákonného ustanovenia a preto tento nedostatok nie je spôsobilým na zrušenie oslobodzujúceho rozsudku bez ohľadu na to, či ide o chybu v písaní (preklep).

Krajský súd v zrušujúcom uznesení mal za to, že bude potrebné doplniť dokazovanie. Následne po takomto výsluchu svedkýň vykonať konfrontáciu medzi obžalovaným a svedkyňami poškodenými a ako aj preverku výpovede na mieste, tak by boli vylúčené pochybnosti, či svedkyne mohli vzhľadom na intenzitu zvuku pri škrтанí zapaľovačom v kritickom čase počuť tento zvuk.

Z uvedeného je zrejmé, že krajský súd poukazoval na zásadu náležitého zistenia skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por.. Mestský súd vykonal dokazovanie, síce vypočul poškodené, avšak tieto výsledky neodstránili rozpory, ale naopak priniesli ďalšie. K už pred tým poukazovaným rozporom v plnom rozsahu odkazuje na doplnenie odôvodnenie odvolania zo dňa 1.2.2023, kde všetky spomínané rozpory podrobne rozpísal.

Keďže výpovede svedkyňa A. B. pri svojej výpovedi používala na opis situácie, ktorá sa mala odohrať výrazy dcéry A. F., vyhodnotil ju súd správne ako spornú. Navyše ho A. B. opísala ako človek pokojnej povahy a že s ním mala vždy dobrý vzťah, lepší ako k jej staršiemu synovi. Konfrontácia so svedkyňou A. B. nebola možná.

Svedkyňa A. F. svoju výpoveď k skutočnostiam potrebným na zistenie s ohľadom na zrušujúce uznesenie krajského súdu zmenila a nevedela označiť ani miesto kde sa mala nachádzať v čase keď mala počuť škrтанie zapaľovača. Dokonca dodala, že sa ho nebojí a odmietla sprístupniť a vykonať obhliadku miesta činu ako aj konfrontáciu.

S poukazom na vyššie uvedené je zrejmé, že ani po zrušujúcom uznesení nebolo možné ani náležite ustáliť skutkový stav a už vonkoncom bez akýchkoľvek pochybností preukázať, že k skutku došlo tak ako je opísaný v obžalobe.

Poukazuje na zásadu náležitého zistenia skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por.

Každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo preukázaná v súlade so skutočnosťou tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Za zistenie skutočného stavu veci nemožno považovať len zistenie o pravdepodobnosti dokazovanej okolnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že existuje, avšak na druhej strane nevylučujú možnosť iného alebo celkom opačného záveru. (NS ČR, sp. zn. 11 Tz/26/69/R 40/1969)

S ohľadom na doplnené dokazovanie po zrušujúcom uznesení krajského súdu ako aj nemožnosť vykonať konfrontáciu s poškodenými a ani vykonať previerku na mieste samom, mestský súd ani nemohol postupovať inak, ako ho spod obžaloby oslobodiť. Prokuratúra neunesla dôkazné bremeno v predmetnej trestnej veci. Prípadným odsudzujúcim rozsudkom by došlo k porušeniu základných princípov trestného konania, a to nedokázaná vina má ten istý význam ako dokázaná nevina - v zmysle § 285 písm. c) Tr. por.; súd obžalovaného oslobodí spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný; zásada „in dubio pro reo“ - ak sú o otázke viny pochybnosti, ktoré nemožno rozptýliť dôkazmi, obžalovaného nemožno odsúdiť, ale treba rozhodnúť v jeho prospech; obvinený nie je povinný dokazovať svoju nevinu.

Taktiež poukazuje na skutočnosť, že dôkazné bremeno v konaní pred súdom má v zásade prokurátor. A je len jeho zodpovednosťou, ako si pripraví obžalobu a o aké dôkazy oprie znaky skutkovej podstaty trestného činu, ktorý kladie obvinenému za vinu.

Poukázal na jednu zo základných zásad ustanovených v § 2 ods.10 Tr.por. s tým, že orgány činné v trestnom konaní majú vykonávať dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie. Preto je nutné dodať, že spravodlivým rozhodnutím je aj rozhodnutie oslobodzujúce, pokiaľ prokurátor neudrží dôkazné bremeno v konaní pred súdom. Išlo o citát právnej vety z rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4To/64/2015 zo dňa 23.06.2015.

Unesenie dôkazného bremena a „udržanie obžaloby“ je v každom prípade úlohou prokurátora, ktorý by už v procese získavania dôkazov v prípravnom konaní mal dbať na ich zákonnosť a ďalšiu použiteľnosť. Dôkazná núdza spôsobená nepoužiteľnosťou usvedčujúcich dôkazov zaobstaraných v prípravnom konaní, vedie v konaní pred súdom k vyhláseniu oslobodzujúceho rozsudku.

Je toho názoru, že mestský súd rozhodol správne a zákonne, ak ho oslobodil spod obžaloby s poukazom na zásadu náležitého zistenia skutkového stavu v spojení so zásadou in dubio pro reo, a to po vykonaní všetkých dostupných dôkazov.

Zásada in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obvineného), ktorá vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 2 Tr. por. prichádza do úvahy práve vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie (R 28/1998; obdobne uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.10.2014, sp. zn. 3Tdo 58/2014).

Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 6 To/5/2015 - „Súd v každej trestnej veci vo všeobecnosti je povinný postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie. Je potrebné s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace tak proti obžalovanému, ako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech, aby bolo možné vyniesť spravodlivé rozhodnutie. Preto je potrebné, aby súd dostatočne objasnil vec v takom rozsahu, aby bolo zrejmé, že sa stal skutok a tento vykazuje všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, pričom existuje spoľahlivý, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný. Ak nebude splnená, čo i len jedna z uvedených podmienok, nemožno dospieť k odsudzujúcemu rozsudku. Pokiaľ ostanú po vykonaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov v akomkoľvek smere pochybnosti o vine obžalovaného a tieto pochybnosti sa týkajú skutkových zistení, musí rozhodnutie súdu vyznieť v prospech obžalovaného. Zásada prezumpcie nevinu sa musí prejavíť v rozhodnutí v tom zmysle, že sa uplatní zásada „in dubio pro reo“. Pri zisťovaní skutkového stavu, okrem požiadavky určujúcej rozsah a predmet dokazovania, je prioritná aj požiadavka týkajúca sa kvality skutkových zistení. Pokiaľ ide o kvalitu skutkových zistení, potom skutkový základ rozhodnutia v trestných veciach musí byť zistený mimo dôvodnú pochybnosť, nestačí iba zistenie pravdepodobnosti. V danom smere platí pravidlo, že nedokázaná vina má v rozhodnutí súdu taký istý význam ako dokázaná nevina.“

S poukazom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd podľa § 319 Tr.por. odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné.

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval mestský súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o oslobodení obžalovaného, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správnym skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal a zohľadnil všetky potrebné skutočnosti ako aj osobné pomery obžalovaného.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu ku všetkým napadnutým výrokom a keďže sa so závermi mestského súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie prvostupňového súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právny rozbor a právny záver mestského súdu.

Bolo by nad rámec hodnotiť vykonané dôkazy pred mestským súdom, nakoľko mestský súd toto hodnotenie v napadnutom rozsudku vykonal úplne vyčerpávajúco, avšak je potrebné zvýrazniť už spomínané z tohto napadnutého rozsudku a síce, že obidve poškodené mali vo výpovediach nezrovnalosti, ktoré mal súd odstrániť, týkajúce sa napr. umiestnenia zamknutých dverí a škrtania zapaľovačom, ktoré mali poškodené počuť, ako aj to, že podľa výpovedí sa v minulosti vyhrážal a následnej zmene výpovedí, že sa nevyhrážal. Doplneným dokazovaním tieto rozpory nemohli byť odstránené pre nekonzistentnú výpoveď sestry obžalovaného a neprítomnosť druhej poškodenej. Poškodená F. odmietla poskytnúť priestor domu za účelom vyšetrovacieho pokusu týkajúceho sa možnosti počutia škrtania zapaľovačom ako aj rozmiestnenia osôb v čase skutku.

Je potrebné uviesť, že krajský súd v uvedenej trestnej veci už rozhodoval uznesením zo dňa 22. februára 2023, kedy zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Už v tomto uznesení odvolací súd jasne a zrozumiteľne naznačil prvostupňovému súdu akých smeroch je potrebné dokazovanie doplniť. Bez potreby opakovania aké dôkazy mal prvostupňový súd vykonať možno konštatovať že sa pokyn odvolacieho súdu prvostupňovému súdu nepodarilo splniť. Ako je vyššie konštatované poškodená - sestra obžalovaného pani F. odmietla poskytnúť priestor domov za účelom vykonania vyšetrovacieho pokusu. Druhá poškodená - matka obžalovaného sa na súd pre zdravotné dôvody ani nedostavila a preto jej výsluch nebol uskutočnený.

Je potrebné uviesť, že na preukázanie viny obžalovaného musí súhrn dôkazov tvoriť logickú, ničím nerušenú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktoré vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčujú z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučujú možnosť iného záveru. V naznačenom smere takto preukázaná vina obžalovaného v žiadnom prípade nebola.

Správne teda vyhodnotil prvostupňový súd, že na základe takto doplneného dokazovania, prehodnotenia dôkazov v rámci pokynov odvolacieho súdu, mal súd za to, že pri doložení poškodenej F. nedošlo k vyvráteniu obhajoby obžalovaného, že ku skutku nedošlo, svedkyňa sa vyjadrila, že sa jednalo o to, aby sa mohol dom po otcovi odpredať a že aj keď mala nezhody s bratom aj v minulosti nebála sa ho.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.